

и справедливъ, пастиръ добъръ и самоотверженъ, той виждаше, че това болшинство имаше право, че това право искаше жертви и отъ негова страна. И когато на Великденъ, 3 април 1860, цариградскитѣ българи се отрекоха отъ Патриаршията и бидоха послѣдвани и отъ пловдивскитѣ, той одобри тая мѣрка, прѣдпочете да се откаже отъ народа си, а не и отъ паството си: и, заточенъ и прѣслѣдванъ, заедно съ българитѣ Илариона и Авксентия, той остана вѣренъ на пасомитѣ си до самата си смъртъ. Но въ 1859, той не бѣше се още отказалъ отъ гръцката Патриаршия, бѣше още свързанъ съ длъжноститѣ си къмъ нея. А тия длъжности му налагаха да почита неравенството, което бѣше намѣрилъ при идването си въ Пловдивъ.

Но никаква такава обязаность не съществуваше за ония, които страдаха отъ това неравенство, особено слѣдъ тритѣ прошения, които тѣ бѣхе отправили до гръцката Патриаршия. Пловдивскитѣ българи безполезно бѣха изпълнили длъжността на молбата. Оставаше имъ да прибѣгнатъ до правото на борбата. И тѣ прибѣгнаха до него. Тѣ се съгласиха да отговорятъ съ едно рѣшително дѣйствие на бездѣйствието на Патриаршията. И това дѣйствие почна въ черквата Св. Богородица, която и по надписа на свода и по народността на богомолцитѣ си, бѣше българска.

Въ недѣля, на 29 ноември 1859, единъ ученикъ отъ пловдивското българско училище се ненадѣйно изправи въ тая черкова, за да чете апостола по български. Тая смѣла посѣпка подигна жлъчката на находящитѣ се въ черковата гърци. Единъ отъ тѣхнитѣ първенци се спусна да спре българското четене. Момъкътъ се опрѣ; задържа го нѣкои гърци, притекоха му се на помищъ нѣкои отъ другаритѣ му, и за пръвъ пжтъ удари се размѣниха между молящитѣ се въ една и сѣща пловдивска черкова. Апостолътъ се каза по български, но останалата служба се изчете пакъ на гръцки. Първото сблъскване се свърши безъ побѣдители и безъ побѣдени.

Войната за черкова се бѣ обявила. Воюващитѣ прибѣгнаха веднага до владиката. Гърцитѣ му прѣдложиха да не оставя да се чете нищо на български въ Св. Богородица, защото другояче кръвъ щѣла да се пролѣе. Българитѣ, които се бѣха отнесли вече по сѣщия въпросъ и до управителя,